

24 лютого минає чотири роки від початку повномасштабної агресії.

За цей час українська портова система пройшла через безпрецедентні випробування: блокаду, постійні обстріли, енергетичні обмеження, роботу в режимі морських коридорів та системні ризики для інфраструктури й людей.

Попри це, операційна спроможність була збережена.

У межах Чорноморської зернової ініціативи забезпечено стабільність експорту в умовах війни.

Український морський коридор довів здатність країни самостійно підтримувати безпеку судноплавства.

Дунайський напрямок взяв на себе критичну частину логістики в період повної блокади.

Разом це – сотні мільйонів тонн вантажів, що пройшли через українські порти у найскладніших умовах сучасної історії.

Це результат системної підготовки, досвіду та відповідальності людей – портовиків, моряків, інженерів, диспетчерів, управлінців.

Стійкість – це не тимчасова адаптація.

Це підтвердження здатності складної інфраструктури функціонувати в умовах постійної загрози.

Саме тому вона має стати новою нормою.

Складні інфраструктурні системи потребують спеціалізованої експертизи, інституційної пам'яті та довгострокової відповідальності.

Рішення не можуть бути ситуативними, якщо йдеться про стратегічний розвиток.

Досвід воєнної витривалості має бути трансформований у послідовну модель управління, відновлення та міжнародної інтеграції.

Українські порти довели свою спроможність у найскладніший період сучасної історії.

Наступний крок – закріпити цю спроможність як системну основу майбутнього.

Стійкість – це вже не реакція на кризу.
Це стандарт.

□□ February 24 marks four years since the start of the full-scale invasion.

Over this period, Ukraine's port system has faced unprecedented challenges: blockade, repeated attacks, energy restrictions, maritime corridor operations, and continuous threats to infrastructure and personnel.

Yet operational capacity was preserved.

Within the Black Sea Grain Initiative, exports continued despite wartime conditions.

The Ukrainian maritime corridor demonstrated the country's ability to independently maintain navigational safety.

Danube ports assumed a critical share of logistics during the period of complete blockade.

Together, hundreds of millions of tonnes of cargo moved through Ukrainian ports under the most difficult circumstances of modern history.

This was not improvisation.

It was the result of preparation, experience, and professional responsibility – of port workers, seafarers, engineers, dispatchers, and managers.

Resilience is not a temporary adjustment.

It is proof that complex infrastructure can function under sustained pressure.

That is why resilience must become the new standard.

Complex infrastructure systems require specialized expertise, institutional memory, and long-term accountability.

Strategic development cannot rely on ad hoc decisions.

The experience gained under wartime conditions must now evolve into a consistent model of governance, recovery, and international integration.

Ukrainian ports have demonstrated their capability in the most challenging period of modern history.

The next step is to secure that capability as a lasting foundation for the future.

Resilience is no longer a response to crisis.

It is the benchmark.